

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 19 май 1994 година

относно фиксирането на критерии за провеждане на ежегодни тестове на домашни птици за развъждане, за Нюкясълска болест за прилагане на член 12, параграф 2 от Директива 90/539/ЕИО на Съвета

(Текст от значение за ЕИП)

(94/ 327/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 г. относно здравните условия за животни, които се прилагат при търговията в рамките на Общността и при внос от трети страни на домашни птици и яйца от за люпене¹⁾, последно изменена с Директива 93/120/ЕО на Съвета (²⁾, и по-специално член 12, параграф 2 от нея,

като има предвид, че методологиите, които се използват за провеждането на серологични тестове за Нюкясълска болест, трябва да включват подробности относно процедурата по вземане на проби, процедурата за провеждане на тестовете и тълкуването на резултатите от тестовете;

като има предвид, че разпоредбите, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния ветеринарен комитет,

РЕШИ:

Член 1

Серологичното изследване за откриване на антитела на Нюкясълската болест, посочена във второ тире от член 12, параграф 2 от Директива 90/539/ЕИО на Съвета, трябва да отговаря на изискванията от приложението.

Член 2

Настоящото решение се прилага от 1 януари 1995 година.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ № L 303, 31.10.1990 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ № L 340, 31.12.1993 г., стр. 35.

Съставено в Брюксел на 19 май 1994 година.

За Комисията:

René STEICHEN

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Ежегодно серологично изследване за откриване на антитела на Нюкясълската болест при домашни птици от ята за развъждане в държавите-членки или райони на държавите-членки, които нямат имунизационен статус

1. Вземане на кръвна проба

От всички ята за развъждане трябва ежегодно да се вземат проби въз основа на следната процедура.

Кръвни проби трябва да се вземат от поне 60 случайно избрани птици и изследвани с тест за подтискане на хемаглутинацията /HI-тест/ в съответствие с процедурата, посочена по-долу в точка 2.

2. Процедура

(а) Разпределят се 0,025 милилитра PBS /фосфатно-буферирана сол / във всички кладенчета на пластмасова плочка за микротитруване (кладенчета с V-образни дъна).

(б) Поставят се 0,025 милилитра серум в първото кладенче на плочката.

(в) Използва се разрежител за микротитруване, за да се направят двойни разтвори на серум в кладенчетата на плочката.

(г) Добавят се 0,025 милилитра от разтворената алантоинова течност, съдържаща 4 или 8 броя единици хемаглутинин (HAU).

(д) Смесва се чрез леко потупване с ръка и се поставя плочката при температура 4°C за минимум 60 минути или на стайна температура за минимум 30 минути.

(е) Добавят се 0,025 милилитра 1 % червени кръвни телца във всички кладенчета.

(ж) Смесва се чрез леко потупване с ръка и се оставя да престои при температура 4 °C.

(з) Плочките са готови за разчитане след 30 до 40 минути, когато утаяването на контролните червени кръвни телца е завършило. Това се прави чрез накланяне на плочката, за да се наблюдава за наличието или отсъствието на изтичане под формата на сълза, която се излива със същата скорост като контролните

кладенчета/клетки, които съдържат само червени кръвни телца и (0,025 милилитра) и PBS /фосфатно-буферирана сол/ (0,05 милилитра).

(и) Титърът за потискане на хемаглутинацията съответства на най-високия разтвор на антисерум, който причинява пълно задържане на четири или осем единици вирус (Във всеки тест за подтискане на хемаглутинацията трябва да бъде включена титрация на хемаглутинин, за да потвърди наличието на искания брой единици хемаглутинин).

(й) Валидността на резултатите зависи от получаването на титър по-малък от 2^3 за четири броя единици хемаглутинин или 2^2 за осем броя единици хемаглутинин с отрицателен контролен серум и титър от един разтвор непосредствено по-голям или непосредствено по-малък от титъра, познат като позитивен контролен серум.

3. Тълкуване на тестовете

Използваният антиген засяга нивото, при което серумът се счита за позитивен:

- за четири броя единици хемаглутинин позитивен серум е всеки серум, който показва титър от 2^4 или повече; за осем броя единици хемаглутинин позитивен серум е всеки серум, който показва титър от 2^3 или повече.